

Full diocesà

23 d'agost del 2020

Una Festa Major diferent

En aquestes dates del mes d'agost i, ben aviat, el mes de setembre, moltes de les nostres viles celebren la seva Festa Major. Cada any, des del full, ens en fem ressò i recordem el motiu principal de les festes majors: commemorar i fer memòria de la Mare de Déu o d'aquells sants que per la seva vida exemplar han estat elegits, des de fa segles, patrons de la població. Tot i així, sabem que en aquestes festes hi ha molt més: la música, els gegants, les trobades a la plaça, etc.

Enguany, però, en molts dels nostres pobles la Festa Major serà ben diferent. No hi hauran processons, no hi hauran correbous, no hi hauran gegants, ni festa ni concerts a la plaça. No sabem si estarem confinats o no, però si sabem que no podrem gaudir d'aquestes trobades i concentracions més multitudinàries.

Ens queda tornar al motiu principal de la festes majors: els oficis religiosos en honor de la Mare de Déu o el sant patró. Tot i que les esglésies hauran de continuar amb les mesures de seguretat i els distanciaments, seguiran havent-hi les eucaristies. Allí, podrem trobar-nos amb els veïns del poble i pregar tots junts per la fi d'aquesta pandèmia. Per tant, malgrat tot, bona Festa Major!

«Simó Pere li contesta: “Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu”»

Diumenge XXI durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare.»

(22,19-23)

Salm responsorial

El vostre amor perdura sempre.

Acabeu la vostra obra, Senyor.

(137)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! Qui pot conèixer el pensament del Senyor? Qui l'ha assessorat com a conseller? Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

(11,33-36)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista; altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.» Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que sóc?» Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu.» Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del reialme de la mort no li podran resistir. Et donaré les claus del regne del cel: tot allò que deslliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò

que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.» Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

(16,13-20)

«Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del reialme de la mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel»

Per a tu, qui és Jesús?

Joan Mir Tubau, prev.

En l'evangeli d'avui Jesús fa una breu enquesta. Vol saber què opina la gent sobre ell. Després d'haver escoltat les diverses opinions, adreça als deixebles la pregunta decisiva: «I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?» Pere, en nom dels seus companys, respon: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu.» Això passava en una regió pagana, a Cesarea de Felip, al nord de Galilea.

Tot seguit Jesús felicita Pere. Però la seva confessió de fe —ressò de la fe de l'Església— no és perquè Pere sigui més llest que els altres, sinó perquè el Pare del cel li ha regalat aquest coneixement. La fe, doncs, sempre és el resultat de la trobada entre la gràcia de Déu que ens capacita per a conèixer-lo i estimar-lo i la resposta lliure de cada un de nosaltres. Avui Jesús continua preguntant: per a tu, qui sóc jo? Una pregunta sempre d'actualitat.

En la segona part de l'evangeli, Jesús, servint-se de tres imatges, encarrega a Pere una missió en l'Església: ser la «Roca» ferma, el fonament, sobre el qual s'edificarà l'Església, la comunitat de seguidors de Jesús, que res ni ningú no podrà destruir. Ser el dipositari de les «claus», símbol d'autoritat i de confiança; ser el majordom de l'Església. La tercera imatge és la de «lligar i deslligar» i es refereix a la potestat que rep Pere de perdonar els pecats, d'interpretar amb autoritat les paraules de Jesús i d'obrir o tancar l'accés a la comunitat cristiana. Nosaltres, els batejats, també tenim una missió en l'Església. Ho sabem?

La imatge

L'Església, la meua Església, diu Jesús, es fonamenta en la confessió de Pere sobre la identitat correcta de Jesús. Comença per la confessió i es descabdella en el servei de les claus i el de lligar i deslligar.

Pensar l'Església on celebrem i vivim la relació amb el Senyor ha de tenir la referència a la fe en Jesucrist manifestada correctament i de la pertinença al grup dels fidels.

Sant Pere de Vacarisses (1970).
Ramon Cuello

Agenda

Lit. hores: Setmana I

24 dilluns

—Sant Bartomeu

Ap 21,9b-14/Salm 144/Jn 1,45-51

25 dimarts

—Sant Lluís de França

—Sant Josep de Calassanç

—Santa Patrícia

2Te 2,1-3a.14-17/Salm 95/

Mt 23,23-26

26 dimecres

—Santa Teresa Jesús Jornet

—Sant Juníper Serra

La transverberació del cor de Santa Teresa

2Te 3,6-10.16-18/Salm 127/

Mt 23,27-32

27 dijous

—Santa Mònica

1Co 1,1-9/Salm 144/Mt 24,42-51

28 divendres

—Sant Agustí

1Co 1,17-25/Salm 32/Mt 25,1-13

29 dissabte

La degollació o el martiri de Sant Joan Baptista

1Co 1,26-31/Salm 32/Mc 6,17-29

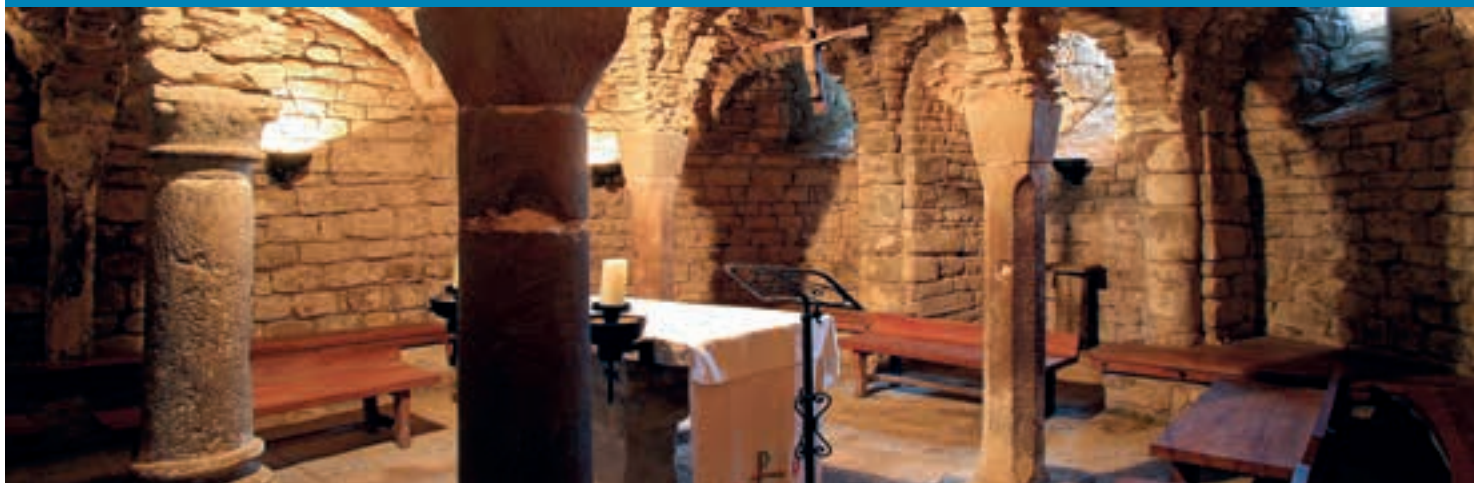
30 diumenge XXII de durant l'any / Cicle A

Jr 20,7-9/Salm 62/Rm 12,1-2/

Mt 16,21-27

Itineraris per fer durant l'estiu: pels volts del Solsonès (II)

Seguim recorrent el Solsonès i una part del Berguedà, amb les esglésies recomanades a la web de Catalunya Sacra. El santuari del Miracle de Riner és un complex format per l'església, el santuari de la Desaparició, un monestir benedictí i diferents dependències que tenen el seu origen en la llegenda de l'aparició de la Verge Nena a uns infants de Riner. El santuari del Miracle, a més de l'església, està format per una capella, anomenada la Capella de la Desaparició, on hi havia una creu, de la que només es conserva la base, que marca on la Verge Nena va desaparèixer. També hi ha un monestir benedictí que va ser construït a finals del s. XIX, així com llocs d'acollida amb cel·les i condicionament turístic. Cal destacar el magnífic retaule barroc del qual ja n'hem parlat últimament amb motiu de la seva restauració.

L'església de Sant Julià de Ceuró forma part de l'entitat de població del municipi de Castellar de la Ribera. És una petita església del segle XI que, malgrat les seves modificacions, mostra encara restes de decoració típiques del període com les lesenes i les arcuacions llombardes o restes de pintura del XII a la conca absidal. Aquest nucli està documentat des del segle XI i sembla ser que l'església ja estaria edificada a finals d'aquest període. Una documen-

tació de 1102 fa patent la donació del temple al monestir de Solsona, amb els seus clergues, i tots els seus termes.

L'església de Sant Esteve d'Olius és una bona mostra del romànic català del s. XI, de la que destaca la seva cripta. L'ingrés a la cripta es fa actualment amb unes escales centrals, construïdes al segle XVII, però en origen s'hi accedia per dues escalinates laterals de les que encara en queda algun testimoni. Al costat, el cementiri modernista de Bernardí Martorell mostra la integració d'arquitectura i natura en un exemple únic a Catalunya. El recinte mostra una dicotomia simbòlica entre les roques caigudes, símbol de la mort, i les alzines símbol de la vida.

L'església de Santa Maria de Sorba, a Montmajor, del s. XVII. Destaca en el seu interior un Martyrium, edifici funerari circular del segle VI, on deien que es guardava al cos de Sant Eudald (s. VI). El Martyrium estava format per una rotunda amb un cos de planta quadrada a l'exterior i circular a l'interior, coberta amb una cúpula.

La setmana vinent iniciarem un nou recorregut per les terres del Segre.

